

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINĖS MAISTO IR VETERINARIJOS TARNYBOS
DIREKTORIUS**

Į S A K Y M A S

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINĖS MAISTO IR VETERINARIJOS
TARNYBOS DIREKTORIAUS 2003 M. RUGSĖJO 8 D. ĮSAKYMO NR. B1-723 „DĖL
GYVŪNINIŲ PRODUKTŲ, ĮVEŽAMŲ Į LIETUVOS RESPUBLIKĄ, VETERINARINIO
TIKRINIMO TVARKOS PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO**

2004 m. gegužės 21 d. Nr. B1-520
Vilnius

Įgyvendindamas 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvą 97/78/EB, nustatančią produktų, įvežamų iš trečiųjų šalių į Bendriją, veterinarinių tikrinimų organizavimo principus, atsižvelgdamas į Maisto ir vartotojų apsaugos direktorato ataskaitoje DG (SANCO)/7016/2004-MR pateiktas pastabas,

1. P a k e i ė i u Gyvūninių produktų, įvežamų į Lietuvos Respubliką, veterinarinio tikrinimo tvarką, patvirtintą Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2003 m. rugsėjo 8 d. įsakymu Nr. B1-723 „Dėl gyvūninių produktų, įvežamų į Lietuvos Respubliką, veterinarinio tikrinimo tvarkos patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. 87-3971) ir išdėstau ją nauja redakcija (pridedama).

2. L a i k a u n e t e k u s i u galios Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. rugsėjo 25 d. įsakymą Nr. 433 „Dėl Gyvūninių produktų, įvežamų į Lietuvos Respubliką, veterinarinio tikrinimo tvarkos įgyvendinimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2002, Nr. [100-4478](#)).

PIRMASIS DIREKTORIAUS PAVADUOTOJAS
L. E. DIREKTORIAUS PAREIGAS

DARIUS REMEIKA

PATVIRTINTA

Valstybinės maisto ir veterinarijos
tarnybos direktoriaus

2003 m. rugsėjo 8 d. įsakymu Nr. B1-723

(Valstybinės maisto ir veterinarijos
tarnybos direktoriaus

2004 m. gegužės 21 d. įsakymo Nr. B1-520
redakcija)

GYVŪNINIŲ PRODUKTŲ, ĮVEŽAMŲ Į LIETUVOS RESPUBLIKĄ, VETERINARINIO TIKRINIMO TVARKA

Gyvūninių produktų, įvežamų į Lietuvos Respubliką, veterinarinio tikrinimo tvarka parengta vadovaujantis Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymu (Žin., 1992, Nr. [2-15](#)), atsižvelgus į Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. rugpjūčio 26 d. nutarimą Nr. 1075 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. rugpjūčio 3 d. nutarimo Nr. 599 „Dėl Augalinės kilmės prekių įvežimo į Lietuvos Respubliką, išvežimo iš jos ir vežimo per ją tranzitu augalų karantino taisyklių patvirtinimo“ ir 1999 m. spalio 8 d. nutarimo Nr. 1132 „Dėl Maisto prekių įvežimo į Lietuvos Respubliką ir jų nekenksmingumo bei kokybės kontrolės tvarkos patvirtinimo“ pripažinimo netekusiais galios“ (Žin., 2003, Nr. [83-3791](#)), 2004 m. sausio 22 d. Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 136/2004, nustatantį veterinarinių tikrinimų procedūras produktams, importuojamiems iš trečiųjų šalių, per Bendrijos pasienio veterinarijos postus, ir įgyvendina 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvą 97/78/EB, nustatančią produktų, įvežamų iš trečiųjų šalių į Bendriją, veterinarinių tikrinimų organizavimo principus.

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūninių produktų, įvežamų į Lietuvos Respubliką, veterinarinio tikrinimo tvarkos (toliau – Tvarka) tikslas – nustatyti gyvūninių produktų, šieno ir šiaudų siuntų, įvežamų į Europos Sąjungą per Lietuvos Respublikos pasienio veterinarijos postus iš trečiųjų šalių, veterinarinio tikrinimo tvarką.

2. Vartojamos sąvokos:

Asmuo, atsakingas už siuntą – fizinis ar juridinis asmuo, kuris pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, *nustatantį Bendrijos muitinės kodekso nuostatas*, atsako už reglamente nurodytų įvairių situacijų, į kurias gali patekti siunta, išsprendimą, bei reglamento 5 straipsnyje nurodytas atstovas, kuris prisiima atsakomybę dėl šioje Tvarkoje nurodytų patikrinimų.

Atitikties patikrinimas – vizualinis produktų siuntos patikrinimas, siekiant užtikrinti, kad veterinarijos sertifikatas (-ai) ar veterinarinis(-iai) dokumentas (-ai) arba kitas (-i) dokumentas (-ai), nustatytas(-i) veterinarijos teisės aktuose, atitinka patį produktą.

Dokumentų patikrinimas – veterinarijos sertifikato (-ų) ar veterinarinio (-ių) dokumento (-ų) arba kito (-ų) produktų siuntą lydinčio (-ių) dokumento (-ų) patikrinimas.

Fizinis patikrinimas – produkto patikrinimas, kuris gali apimti pakuotės ir temperatūros tikrinimą, mėginių paėmimą ir laboratorinius tyrimus.

Importas – laisva produktų apyvarta ir ketinimas išleisti produktus laisvai cirkuliuoti, kaip nurodyta Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92.

Importo sąlygos – Europos Sąjungos teisės aktuose nustatyti veterinarijos reikalavimai importuojamiems produktams.

Muitinės patvirtintas perdirbimas – muitinės patvirtintas apdorojimas arba naudojimas, nurodytas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 15 punkte.

Pasienio veterinarijos postas – (toliau – PVP) pasienio veterinarijos postas, nurodytas ir patvirtintas pagal 14–17 punktus produktų, vežamų iš trečiųjų šalių per 3 priede nurodytą teritoriją pasienio kontrolės punktą, veterinariniam tikrinimui atlikti.

Produktai – gyvūniniai produktai, nurodyti 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvoje 89/662/EEB *dėl Bendrijos vidaus prekybos veterinarinių patikrinimų, siekiant sukurti vidaus rinką*, ir 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvoje 90/425/EEB *dėl Bendrijos vidaus prekybos tam tikrais gyvūnais ir produktais veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, atliekamų siekiant sukurti vidaus rinką*, įskaitant šalutinius gyvūninius produktus, kurie nenurodyti Sutarties II priede, ir augalinius produktus, nurodytus 64 punkte.

Siunta – tos pačios rūšies produktų kiekis, nurodytas tame pačiame veterinarijos sertifikate ar veterinariniame dokumente arba kitame dokumente, nustatytame veterinarijos teisės aktais, kurie gabenami viena transporto priemone iš tos pačios trečiosios šalies ar jos dalies.

Trečiosios šalys – šalys, nepriklausančios Europos Sąjungai.

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba – (toliau – VMVT) Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.

Kitos šioje Tvarkoje vartojamos sąvokos, apibrėžtos 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvos 89/662/EEB *dėl Bendrijos vidaus prekybos veterinarinių patikrinimų, siekiant sukurti vidaus rinką*, 2 straipsnyje ir 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/425/EEB *dėl Bendrijos vidaus prekybos tam tikrais gyvūnais ir produktais veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, atliekamų siekiant sukurti vidaus rinką*, 2 straipsnyje.

II. VETERINARINIO TIKRINIMO ORGANIZAVIMAS IR VYKDYMAS

3. Produktų siunta iš trečiųjų šalių, įvežama į Europos Sąjungą per Lietuvos Respublikos pasienio veterinarijos postą, turi būti patikrinta vadovaujantis Tvarkoje išdėstytais reikalavimais.

4. Produktų siunta iš trečiųjų šalių į Lietuvos Respublikos teritoriją turi būti įvežama per PVP.

5. Asmuo, atsakingas už siuntą, PVP, per kurią bus įvežama siunta, valstybiniam veterinarijos gydytojui privalo iš anksto faksu ar kitu būdu perduoti informaciją apie siuntą, užpildant veterinarinio įvežimo dokumento, patvirtinto 2004 m. sausio 22 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 136/2004, 1 dalį. PVP valstybinis veterinarijos gydytojas peržiūri laivų ir orlaivių manifestus ir patikrina, ar jie atitinka veterinarinio įvežimo dokumento 1 dalyje ar kita forma iš anksto pateiktus duomenis ir dokumentus.

6. Muitinės įstaiga, kuriai PVP yra geografiškai priskirtas, leidžia atlikti siuntų muitinės patvirtintą perdirbimą tik vadovaudamasi sąlygomis, nurodytomis veterinarinio įvežimo dokumente.

7. Kiekvienai siuntai turi būti atliktas veterinarinis tikrinimas 4 punkte nurodytame PVP, remiantis 14.2 punktu, kurį atlieka valstybinis veterinarijos gydytojas.

8. Valstybinis veterinarijos gydytojas, remdamasis 5 punkte pateikta informacija, patikrina kompiuterinėje duomenų bazėje, nurodytoje 1993 m. liepos 13 d. Tarybos sprendime 92/438/EEB *dėl veterinarinių importo procedūrų kompiuterizavimo (Shift projektas)*, informaciją apie kiekvieną siuntą. Be to, kiekvienai siuntai, importuojamai į teritorijas, nurodytas 3 priede, jei reikia, patikrina informaciją kompiuterinėje duomenų bazėje, nurodytoje Tarybos sprendimo 92/438/EEB II priede. Valstybinis veterinarijos gydytojas turi užtikrinti, kad duomenų bazė, nurodyta Tarybos sprendime 92/438/EEB, būtų atnaujinama.

9. Kiekvienai siuntai turi būti atliktas dokumentų patikrinimas nepriklausomai nuo atliekamo muitinės patvirtinto perdirbimo siekiant nustatyti:

9.1. ar informacija, pateikta veterinarijos sertifikatuose ar veterinariniuose dokumentuose, nurodytuose 18 punkte, atitinka iš anksto, atsižvelgiant į 5 punktą, PVP pateiktą informaciją;

9.2. importo atveju – ar duomenys, nurodyti veterinarijos sertifikatuose ar veterinariniuose dokumentuose, atitinka reikalingas garantijas.

10. Išskyrus specialius atvejus, numatytus 29–60 punktuose, PVP valstybinis veterinarijos gydytojas atlieka šiuos patikrinimus:

10.1. produktų siuntos atitikties patikrinimą, siekdamas nustatyti, ar produktai atitinka informaciją, nurodytą siuntą lydinčiuose veterinarijos sertifikatuose ar veterinariniuose dokumentuose; išskyrus bierių produktų siuntas, kaip nurodyta 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos

direktyvoje 92/118/EEB, *nustatančioje veterinarijos ir visuomenės sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius produktų, kuriems netaikomi reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose direktyvos 89/662/EEB A priedo I dalyje, ir taisyklėse dėl ligų sukėlėjų, pateiktose direktyvoje 90/425/EEB, prekybą Bendrijoje ir jų importą į Bendriją, atitikties patikrinimo procedūrą sudaro:*

10.1.1. kai gyvūniniai produktai vežami konteneriais, patikrinama, ar valstybinio veterinarijos gydytojo (ar kompetentingos institucijos) uždėtos plombos, kurios yra būtinos pagal ES teisės aktus, yra nesugadintos, ar informacija ant jų atitinka lydinčiame veterinarijos sertifikate ar veterinariiniame dokumente nurodytą informaciją,

10.1.2. kitais atvejais:

10.1.2.1. visų produktų rūšių atveju patikrinama, ar yra spaudai, žymos ir sveikatos ženklai, nurodantys kilmės valstybę ir kilmės įmonę, ar jie atitinka veterinarijos sertifikate ar veterinariiniame dokumente nurodytus įrašus,

10.1.2.2. suvyniotiems ar supakuotiems produktams papildomai patikrinamas specialus ženklavimas, nustatytas veterinarijos teisės aktuose;

10.2. kiekvienos siuntos fizinis patikrinimas:

10.2.1. siekiant nustatyti, ar produktai atitinka ES teisės aktų reikalavimus ir yra tinkami naudoti, kaip nurodyta veterinarijos sertifikate ar veterinariiniame dokumente; šis patikrinimas turi būti atliktas remiantis kriterijais, nurodytais 1 priede,

10.2.2. remiantis nustatytu dažnumu, vadovaujantis Tarybos direktyvos 97/78/EB 29 straipsnyje nurodyta procedūra, prieš:

10.2.2.1. bet kokius laboratorinius tyrimus PVP,

10.2.2.2. bet kokių mėginių paėmimą tyrimams.

11. Atlikęs reikiamus veterinariinius patikrinimus PVP valstybinis veterinarijos gydytojas produktų siuntai išduoda veterinariinio įvežimo dokumentą, patvirtintą 2004 m. sausio 22 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 136/2004.

12. Veterinariinio įvežimo dokumentas, nurodytas 11 punkte, lydi siuntą:

12.1. kol siunta yra muitinės prižiūrima; šiuo atveju minėtas dokumentas yra laikomas muitinės dokumentu;

12.2. importo atveju – iki pirmos įmonės, kaip nurodyta Tarybos direktyvoje 89/662/EEB, Tarybos direktyvoje 90/425/EEB.

13. Jeigu siunta yra išskaidoma, 11 ir 12 punktų nuostatos taikomos kiekvienai produktų siuntos daliai.

III. REIKALAVIMAI PASIENIO VETERINARIJOS POSTAMS

14. PVP turi:

14.1. būti artimiausiame įvažiavimo į Lietuvos Respubliką pasienio kontrolės punkte ir zonoje, kuri yra prižiūrima muitinės pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 38 straipsnio 1 dalies (a) ir (b) punktus; dėl geografinių aplinkybių (pvz., iškrovimo prieplaukos arba perėjos) negalint aukščiau paminėtos nuostatos įgyvendinti, PVP gali būti tam tikru atstumu nuo įvažiavimo į Lietuvos Respubliką, transporto geležinkelio atveju – pirmoje geležinkelio stotyje;

14.2. turi būti vadovaujamas valstybinio veterinarijos gydytojo, atsakingo už veterinariinį tikrinimą; valstybiniam veterinarijos gydytojui gali padėti specialiai apmokytas personalas; valstybinis veterinarijos gydytojas užtikrina, kad būtų atnaujinami kompiuterinės duomenų bazės duomenys, nurodyti Komisijos sprendimo 92/438/EEB 1 straipsnio 1 dalies 3 įtraukoje.

15. Vadovaujantis procedūra, numatyta Tarybos direktyvos 97/78/EB 29 straipsnyje, PVP sąrašas gali būti pakeistas ar papildytas nustatyta tvarka:

15.1. įtraukiant naują PVP:

15.1.1. pasiūlius VMVT, kuomet ji yra patikrinusi, kad PVP atitinka 2 priedo reikalavimus ir Reikalavimus pasienio veterinarijos postų patvirtinimui (Žin., 2003, Nr. [57-2569](#)),

15.1.2. Europos Komisijai, bendradarbiaujant su VMVT, atlikus patikrinimą;

15.2. išbraukiant PVP iš sąrašo, kuomet VMVT nustato, kad jis neatitinka reikalavimų, numatytų 2 priede, kitais teisės aktuose nustatytais atvejais.

16. VMVT sustabdo PVP, esančio Lietuvos Respublikos teritorijoje, patvirtinimą tam tikrais atvejais, ypač dėl visuomenės ar gyvūnų sveikatos rizikos. Apie tai VMVT informuoja Europos Komisiją ir ES valstybių kompetentingas institucijas, nurodydama priežastį; PVP gali būti vėl įtrauktas į sąrašą tik laikantis 15.1 punkto nuostatų.

17. Europos Komisija sudaro patvirtintų pasienio veterinarijos postų sąrašą, nurodo atvejus, kai patvirtinimas buvo laikinai sustabdytas, ir jį paskelbia „Oficialiame žurnale“.

IV. IMPORTO PROCEDŪROS

18. Kiekvieną siuntą, importuojamą į vieną iš teritorijų, nurodytų šios Tvarkos 3 priede per Lietuvos Respublikos pasienio veterinarijos postą, turi lydėti originalus veterinarijos sertifikatas ar originalus veterinarijos dokumentas ar kiti originalūs dokumentai, kurių reikalaujama pagal veterinarijos teisės aktus; sertifikatų ar dokumentų originalai paliekami PVP.

19. Nepažeidžiant specialių Europos Sąjungos reikalavimų dėl veterinarinio tikrinimo dažnumo, visoms produktų siuntoms iš trečiųjų šalių, importuojamoms į vieną iš teritorijų, nurodytų šios tvarkos 3 priede per Lietuvos Respublikos pasienio veterinarijos postą, turi būti atliekami atitikties ir fizinis patikrinimai, kaip nurodyta 10 punkte.

20. Muitinės pareigūnai gali leisti importuoti produktų siuntų, nepažeidžiant muitinės nuostatų ir specialių Europos Sąjungos nustatytų priemonių, jeigu yra įsitikinama, kad atitinkami veterinariniai patikrinimai buvo atlikti ir buvo gauti patenkinami rezultatai, atsižvelgiant į 11 punktą yra išduotas veterinarinio įvežimo dokumentas ir užtikrinta, kad mokesčiai, patvirtinti pagal 1985 m. sausio 29 d. Tarybos direktyvą 85/73/EEB *dėl gyvūnų ir kai kurių produktų patikrinimų ir kontrolės finansavimo* už veterinarinį tikrinimą buvo ar bus sumokėti.

21. Jeigu siunta atitinka importo reikalavimus, PVP valstybinis veterinarijos gydytojas už siuntą atsakingam asmeniui išduoda patvirtintas originalių sertifikatų ar dokumentų kopijas ir, atsižvelgiant į 11 punktą išduoda veterinarinio įvežimo dokumentą, patvirtinantį, kad remiantis atliktais veterinariniais tikrinimais PVP, siunta atitinka nustatytus reikalavimus.

22. Prekyba produktais, nurodytais 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvoje 89/662/EEB ir 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvoje 90/425/EEB, kuriuos pagal 20 punkto nuostatas yra leidžiama importuoti į Europos Sąjungą, yra reguliuojama remiantis nuostatomis, nurodytomis šiose direktyvose.

23. PVP valstybinis veterinarijos gydytojas pateikia papildomą informaciją paskirties vietos kompetentingai institucijai ANIMO sistema, numatyta Tarybos direktyvoje 90/425/EEB, jei:

23.1. produktai yra skirti Europos Sąjungos valstybei ar sričiai, kurioje pagal ES teisės aktus taikomi specifiniai reikalavimai;

23.2. produktų mėginiai buvo paimti, tačiau transporto priemonei išvykstant iš PVP tyrimų rezultatai dar buvo nežinomi;

23.3. leidžiama importuoti specialiais tikslais, numatytais ES galiojančiuose teisės aktuose.

24. Siekiant patikrinti, ar produktai atitinka ES reikalavimus ES valstybei narei ar paskirties zonai, kiekvienai produktų, nurodytų 23.1 ir 23.3 punktuose ir skirtai kitai ES valstybei, siuntai PVP, esančiai Lietuvos Respublikos teritorijoje, turi būti atlikti dokumentų, atitikties ir fizinis patikrinimai, nurodyti 9, 10 punktuose; jei įvežami nenudirti laukiniai žvėrys, jiems turi būti atliktas atitikties ar fizinis patikrinimas bei sveikumo tikrinimas ir kenksmingų likučių tyrimas, numatytas 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 96/23/EB *dėl stebėsenos priemonių dėl tam tikrų medžiagų ir likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūnų produktuose*, kurie turi būti atlikti vadovaujantis Medžiagų ir medžiagų likučių gyvūnuose ir gyvūniniuose produktuose stebėsenos taisyklėmis (Žin., 2003, Nr. [76-3514](#)), kai mėsa turi būti nugabenta į paskirties vietą muitinei prižiūrint pagal 26.1 punktą ir vadovaujantis veterinarinio įvežimo dokumentu, išduotu pagal 11 punktą; tikrinimų rezultatai turi būti pateikti įvežimo PVP valstybiniam veterinarijos gydytojui; atsižvelgus į gautus tyrimų rezultatus, gali būti imtasi 82–83 punkte numatytų priemonių.

25. VMVT turi imtis visų priemonių, kad 23.1 ir 23.3 punktuose nurodytų produktų siuntos, vežamos per Lietuvos Respubliką į paskirties ES valstybę, pasiektų nurodytą paskirties šalį.

26. Jei produktų siuntos, remiantis ES teisės aktais, turi būti kontroliuojamos nuo įvažiavimo PVP iki paskirties įmonės:

26.1. jos turi būti gabenamos iš įvežimo PVP į paskirties įmonę sandaria transporto priemone ar kompetentingos tarnybos užplombuotais kontaineriais kontroliuojant kompetentingai tarnybai; produktai, nurodyti 23.3 punkte, turi būti muitinės prižiūrimi iki paskirties vietos pagal T5 procedūrą, numatytą 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2454/93, *išdėstančiame Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas*, kartu su veterinarinio įvežimo dokumentu, nurodytu 11 punkte, nurodančiu patvirtintą paskirties vietą ir, jei reikia, nurodant numatomą apdorojimo būdą;

26.2. PVP valstybinis veterinarijos gydytojas ANIMO sistema turi informuoti kompetentingą tarnybą, kuri kontroliuoja siuntos paskirties vietos įmonę, ir nurodyti siuntos kilmės vietą ir produkto paskirties vietą;

26.3. paskirties vietos įmonėje produktai turi būti apdoroti ES teisės aktų nustatyta tvarka;

26.4. paskirties vietos valstybinis veterinarijos gydytojas ar Tarybos direktyvos 92/118/EEB 1 priedo 10 skyriuje numatytais atvejais, valstybinis veterinarijos gydytojas, atsakingas už tarpinį sandėlį, paskirties įmonės ar tarpinio sandėlio vadovybės turi būti informuojamas apie siuntos atvykimą į paskirties vietą ir per 15 darbo dienų turi informuoti PVP, kuris pranešė apie siuntą, valstybinį veterinarijos gydytoją, kad siunta atgabenta į paskirties vietą. PVP valstybinis veterinarijos gydytojas turi reguliariai tikrinti, pirmiausia įvežimo įrašus, ar produktai atvyko į paskirties įmonę.

27. Jei įvežimo PVP valstybiniam veterinarijos gydytojui, nepažeidžiant 68–69 punktų nuostatų, yra pateikiama įrodymų, kad produktai, skirti gabenti į patvirtintą įmonę, neatvyko į paskirties vietą, kompetentinga institucija turi imtis atitinkamų priemonių už siuntą atsakingo asmens atžvilgiu.

28. VMVT turi pateikti Europos Komisijai patvirtintų įmonių, numatytų 26 punkte, produktams sąrašą, atsižvelgiant į ES teisės aktus; jei įmonė neatitinka nustatytų reikalavimų, VMVT gali panaikinti jos patvirtinimą ir taikyti būtinas nuobaudas, atsižvelgdama į rizikos grėsmę. Europos Komisija publikuoja patvirtintų įmonių sąrašą ir organizuoja jo atnaujinimą ir perdavimą ES valstybėms.

29. Jei importuojamos siuntos, gabenamoms jūros arba oro transportu į vieną iš teritorijų, nurodytų 3 priede, atgabenamos į PVP, bet turi būti importuotos per kitą toje pačioje teritorijoje esantį pasienio veterinarijos postą ar esantį kitos ES valstybės teritorijoje, paskirties PVP turi būti atlikti atitikties ir fizinis patikrinimai; įvežimo PVP turi būti atliekamos šios procedūros:

29.1. jei siunta perkraunama iš vieno lėktuvo arba laivo į kitą toje pačioje jūrų ar oro uosto muitinės teritorijoje tiesiogiai arba iškraunant prieplaukoje ar ant tako trumpesniam nei minimaliam laikotarpiui, nurodytam 29.2 punkte, apie tai už siuntą atsakingas asmuo prieš siuntos atvykimą turi raštu informuoti PVP; PVP valstybinis veterinarijos gydytojas, išimtinai, jei yra pavojus žmonių ar gyvūnų sveikatai, remdamasis veterinarijos sertifikatu ar kilmės vietos veterinariniu dokumentu ar kitokio dokumento, lydinčio minėtą siuntą, originalu arba šio dokumento patvirtintomis kopijomis, turi atlikti produktų dokumentų patikrinimą;

29.2. jei siunta yra kitaip iškraunama:

29.2.1. iki persiuntimo kitam PVP jūros ar oro transportu turi būti sandėliuojama jūrų uosto muitinės zonoje nuo 7 iki 20 dienų ar oro uosto muitinės zonoje nuo 12 iki 48 valandų tokiomis sąlygomis, kurios yra apibrėžtos teisės aktuose, prižiūrint PVP valstybiniam veterinarijos gydytojui,

29.2.2. atliekamas produktų dokumentų patikrinimas, remiantis 29.1 punkte nurodytais dokumentais,

29.2.3. išimties tvarka, jei kyla pavojus žmonių ar gyvūnų sveikatai, nepažeidžiant 68–69 punktų nuostatų, atliekami siuntos atitikties ir fizinis patikrinimai.

30. VMVT prašymu su pridėta reikalinga informacija arba savo iniciatyva Europos Komisija gali, vadovaudamasi 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvos 97/78/EB 29 straipsniu,

atsižvelgdama į tam tikras sąlygas ir ypatingai į ankstesnių tikrinimų rezultatus, produktams, kuriems importo procedūros yra sudarnintos, gali nustatyti rečiau atliekamus fizinius patikrinimus, jei produktai atitinka šiuos reikalavimus:

30.1. jie kilę iš trečiųjų šalių ar jų regionų, teikiančių pakankamas sveikatos garantijas dėl importuojamų į ES teritorijas, nurodytas 3 priede produktų kilmės vietos patikrinimų;

30.2. tiek, kiek yra reikalaujama pagal ES teisės aktus, jie gabenami iš įmonių, nurodytų sąraše, patvirtintame remiantis 1995 m. birželio 22 d. Tarybos sprendimu 95/408/EB, *nustatančiame trečiųjų šalių įmonių, iš kurių valstybėms narėms leidžiama importuoti tam tikrus gyvūninės kilmės produktus, žuvininkystės produktus ar gyvus dvigeldžius moliuskus, laikinų sąrašų tarpiniam laikotarpiui sudarymo reikalavimus*, iš įmonės, kurioje buvo atliktas ES arba nacionalinis patikrinimas;

30.3. importo sertifikatai buvo išduoti gabenamiems produktams.

31. Prieš pateikdama siūlymą dėl išimčių taikymo produktams iš atitinkamos trečiosios šalies, Europos Komisija pateikia Nuolatiniam maisto saugos ir veterinarijos komitetui pranešimą apie tą trečiąją šalį, atsižvelgdama į:

31.1. atitinkamos trečiosios šalies teikiamas garantijas visai ar jos teritorijos daliai, atsižvelgiant į atitikimą ES reikalavimams, įskaitant reikalavimus dėl kenksmingų likučių patikrinimo;

31.2. gyvūnų sveikatos būklę minėtoje trečiojoje šalyje;

31.3. informaciją apie bendrą sveikatos būklę šalyje;

31.4. susirgimų stebėsenos ir kovos priemonių, taikytų trečiojoje šalyje, pobūdį;

31.5. veterinarijos tarnybos ar kitos kompetentingos tarnybos struktūrą, įgūdžius, nepriklausomybę ir kvalifikaciją;

31.6. atitikimą minimaliems gamybos higienos standartams, nurodytiems ES teisės aktuose;

31.7. produkto ar produktų rūšis ir į jo/jų potencialų pavojų sveikatai;

31.8. tam tikrų medžiagų patvirtinimo taisyklės ir į jų atitikimą reikalavimams, įtvirtintiems 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus bei 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 96/23/EB dėl priemonių, skirtų tam tikrų medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringui vykdyti.

31.9. ES ar nacionalinio patikrinimų rezultatus;

31.10. atliktų importo patikrinimų rezultatus;

31.11. pavojaus, susijusio su importuojamų produktų pobūdžiu, jų pristatymu arba naudoto transportu, analizę.

32. Nepažeidžiant 30 punkto nuostatų, galima tartis dėl patikrinimų dažnumo sumažinimo pagal susitarimą dėl veterinarinio atitikimo, sudarytą abipusiškumo pagrindu tarp ES ir trečiosios šalies. Tokios nuolaidos turi būti patvirtintos 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvos 97/78/EB 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

V. TRANZITO PROCEDŪROS

33. VMVT leidžia gabenti tranzitu per ES teritoriją iš vienos trečiosios šalies į kitą arba į tą pačią trečiąją šalį siuntas, tik jei:

33.1. siuntos vežamos iš trečiosios šalies, iš kurios nėra draudžiama įvežti produktų į 3 priede nurodytas teritorijas, ir yra skirtos kitai trečiajai šaliai arba tai pačiai trečiajai šaliai; VMVT gali netaikyti šio reikalavimo, jei siuntos yra perkraunamos, kaip nurodyta 29.1 punkte, iš vieno lėktuvo į kitą ar iš laivo į kitą laivą toje pačioje jūrų ar oro uosto muitų teritorijoje, siekiant, vadovaujantis nustatytais kriterijais, persiųsti tas siuntas be sustojimo ES teritorijose, numatytose 3 priede;

33.2. tokį tranzitą leido pirmojo siuntos įvežimo į vieną iš teritorijų, nurodytų 3 priede, PVP valstybinis veterinarijos gydytojas;

33.3. už siuntą atsakingas asmuo raštu įsipareigoja, kad, jei produktai bus pripažinti netinkamais, atsiimti grąžinamą produktų siuntą arba sunaikinti ją pagal 63–66 punktus.

34. PVP valstybinis veterinarijos gydytojas leidžia gabenti produktų siuntas, nurodytas 30 punkte, tranzitu per Europos Sąjungos teritoriją, jei:

34.1. jas lydi dokumentai, nurodyti 18 punkte, ir, jei reikia, jų autentiški vertimai;

34.2. produktų siunta turi būti pateikta minėtam PVP dokumentų ir atitikties patikrinimams atlikti; VMVT gali nustatyti, kad dokumentų ir atitikties patikrinimai gali būti neatliekami siuntoms, gabenamoms oro ar jūrų transportu, jei:

34.2.1. siunta yra neiškraunama; šiuo atveju, nepažeidžiant 68–69 punktų nuostatų, dokumentų patikrinimas atliekamas tikrinant krovinio manifestą,

34.2.2. siunta perkraunama, kaip nurodyta 29.1 punkte, iš vieno lėktuvo ar laivo į kitą toje pačioje uosto ar oro uosto muitinės zonoje;

Išskirtiniais atvejais, galinčiais sukelti pavojų visuomenės ar gyvūnų sveikatai, arba įtarus esant pažeidimų, turi būti atliktas papildomas fizinis patikrinimas.

34.3. kai siunta gabenama keliu, geležinkeliu ar vandens keliu per teritorijas, nurodytas 3 priede:

34.3.1. ji turi būti gabenama prižiūrint muitinei pagal T1 procedūrą, patvirtintą 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2913/92, į išvažiavimo iš ES punkto kartu su 34.1 punkte reikalingu dokumentu ir 11 punkte nurodytu sertifikatu, nurodančiu PVP, per kurį siunta bus išgabenta iš ES,

34.3.2. ji iš įvežimo PVP turi būti gabenama neiškraunant ir nedalijant, kompetentingų institucijų užplombuotomis transporto priemonėmis ar konteneriais; gabenant draudžiama tvarkyti siuntą,

34.3.3. turi būti išgabenta iš ES per PVP 30 dienų laikotarpyje nuo siuntos įvežimo per PVP dienos, išskyrus atvejus, kai taikomos išimtys, atsižvelgiant į geografines aplinkybes;

34.4. valstybinis veterinarijos gydytojas, kuris leido gabenti siuntą tranzitu, ANIMO sistema informuoja išvežimo PVP apie siuntą;

34.5. PVP, per kurį siunta yra išvežama, valstybinis veterinarijos gydytojas veterinarinio įvežimo dokumente nurodo, kad siunta yra išvykusi iš Lietuvos Respublikos, ir nusiunčia dokumento kopiją PVP, į kurį siunta įvežama, faksimiliniu pranešimu ar kitu būdu.

35. Jei įvežimo PVP valstybinis veterinarijos gydytojas neinformuojamas apie produktų išvežimą iš Lietuvos Respublikos per 30 dienų, jis apie tai praneša kompetentingai muitinės tarnybai, kuri turi išsiaiškinti produktų paskirties vietą.

36. Visas su tranzitu susijusias išlaidas apmoka už siuntą atsakingas asmuo ar jo atstovas atsižvelgiant į principus, įtvirtintus 1996 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 85/73/EEB 1 straipsnyje, ES valstybei neatlyginant.

VI. ĮVEŽIMAS Į LAISVĄSIAS ZONAS, LAISVUOSIUS SANDĖLIUS AR MUITINĖS SANDĖLIUS

37. VMVT leidžia įvežti siuntas, gabenamas iš trečiųjų šalių ir skirtas laisvosioms zonoms, laisviesiems sandėliams ar muitinės sandėliams, kaip nurodyta 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92, tik jei už siuntą atsakingas asmuo iš anksto patvirtina, kad nurodyti produktai yra skirti laisvai cirkuliacijai vienoje iš 3 priede išvardytų teritorijų arba jei yra kita paskirtis – produkto paskirtį, ir ar produktai atitinka importo reikalavimus.

38. Jei galutinė paskirtis nėra aiškiai nurodyta, produktai laikomi skirtais laisvai prekybai vienoje iš 3 priede išvardytų teritorijų.

39. 37–38 punktuose nurodytu atveju siuntos įvežimo PVP turi būti atlikti produktų siuntos dokumentų, atitikties ir fizinis patikrinimai, siekiant nustatyti, ar produktai atitinka importo reikalavimus; fizinis patikrinimas atliekamas, jei kyla įtarimų, kad produktas gali būti pavojingas žmonių ar gyvūnų sveikatai, arba dokumentų patikrinimo metu nustatoma, kad produktai neatitinka

Europos Sąjungos reikalavimų; siuntas turi lydėti dokumentai, nurodyti 18 punkte ir, jei reikia, autentiški šių dokumentų vertimai.

40. Jei atlikus 39 punkte nurodytus patikrinimus, nustatoma, kad siunta atitinka ES reikalavimus, PVP valstybinis veterinarijos gydytojas išrašo veterinarinio įvežimo dokumentą, kuris yra susijęs su muitinės dokumentais; kompetentingos pasienio kontrolės punkto veterinarijos ir muitinės įstaigos leidžia įvežti siuntą į sandėlį laisvojoje zonoje, į laisvąjį sandėlį, muitinės sandėlį; tokios siuntos veterinariiniu požiūriu yra deklaruojamos laisvai prekybai.

41. Jei atlikus 39 punkte nurodytus patikrinimus, nustatoma, kad siunta neatitinka ES reikalavimų, PVP valstybinis veterinarijos gydytojas išrašo veterinarinio įvežimo dokumentą, kuris yra susijęs su muitinės dokumentais; tokiu atveju kompetentingos pasienio kontrolės punkto veterinarijos ir muitinės institucijos gali leisti siuntą įvežti į laisvąją zoną, laisvąjį sandėlį ar muitinės sandėlį, jei, nepažeidžiant 60–62 punktų reikalavimų, siunta atitinka šiuos reikalavimus:

41.1. produktai nėra iš trečiosios šalies, kuriai taikomi draudimai, kaip nurodyta 33.1 punkto 1 sakiniu;

41.2. sandėliai laisvosiose zonose, laisvieji sandėliai ar muitinės sandėliai yra VMVT patvirtinti produktų sandėliavimui. Siekiant, kad jis būtų patvirtintas, jie turi atitikti šiuos reikalavimus:

41.2.1. juose turi būti uždara erdvė su įėjimu ir išėjimu, kontroliuojamais sandėlio vadovybės; jei sandėlis yra laisvojoje zonoje, visa zona turi būti uždara ir kontroliuojama muitinės įstaigų,

41.2.2. jie turi atitikti ES reikalavimus produktų sandėliavimui, arba jei nėra minėtą klausimą reglamentuojančių ES teisės aktų, Lietuvos Respublikos teisės aktus,

41.2.3. juose turi būti kasdien registruojamos siuntos, įvežamos ir išvežamos, nurodant siuntoje esančių produktų kilmę ir kiekį, gavėjo pavadinimą ir adresą; šie duomenys turi būti saugomi mažiausiai trejus metus,

41.2.4. juose turi būti laikymo ir/arba šaldymo patalpos, kuriose būtų galima atskirai laikyti produktus, kurie neatitinka ES teisės aktų reikalavimų; VMVT gali leisti jau dirbančiuose sandėliuose produktus laikyti ir tose pačiose patalpose, jeigu produktai, neatitinkantys ES standartų yra sandėliuojami užrakinamose patalpose,

41.2.5. sandėliuose turi būti patalpos, skirtos veterinarinį tikrinimą atliekančiam personalui;

41.3. jei atlikus veterinarinį tikrinimą, nurodytą 39 punkte, nustatoma, kad už siuntą atsakingas asmuo neteisingai deklaravo siuntos paskirtį, jis yra įgaliojamas grąžinti arba sunaikinti produktus.

42. VMVT turi užtikrinti, kad:

42.1. būtų laikomasi sandėlių patvirtinimo sąlygų;

42.2. produktai, kurie neatitinka ES veterinarijos reikalavimų, būtų laikomi atskirose patalpose arba atitverti nuo produktų, kurie atitinka šiuos reikalavimus;

42.3. įvežami ir išvežami produktai būtų tikrinami, vykdoma veterinarinė priežiūra; produktai, neatitinkantys ES reikalavimų, nebūtų išvežti iš sandėlio be VMVT leidimo;

42.4. būtų atlikti visi būtini tikrinimai, siekiant išvengti produktų, laikomų sandėlyje, pakuotės, paruošimo vartoti ar perdirbimo pakeitimo.

43. Jei yra pavojaus žmonių ar gyvūnų sveikatai, VMVT turi uždrausti vežti į muitinės sandėlius, laisvuosius sandėlius ir laisvasias zonas produktus, jei jie neatitinka ES teisės aktų reikalavimų.

44. Draudžiama įvežti produktų siuntas į laisvasias zonas, laisvuosius sandėlius ar muitinės sandėlius, jei jie neužplombuoti muitinės plomba.

45. 41 punkte nurodytas siuntas leidžiama išvežti iš laisvosios zonos, laisvojo sandėlio ar muitinės sandėlio tik siekiant išgabenti jas į trečiąją šalį ar tiekti į sandėlį, nurodytą 49–53 punktuose, arba sunaikinti, jei produktų siunta:

45.1. siunčiama į trečiąją šalį pagal 33.3, 34.1, 34.3–34.5 punktų reikalavimus;

45.2. tiekiama į sandėlį, nurodytą 49–53 punktuose, užpildžius T1 muitinės kontrolės formą, ir siuntą lydinčiame sertifikate nurodžius aukščiau minėto sandėlio pavadinimą ir adresą;

45.3. atlikus produktų denatūraciją, siunta gabenama į sunaikinimo vietą;

45.4. įtartinos siuntos turi būti gabenamos kontroliuojant teritorinei valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, sandariomis transporto priemonėmis ar kontaineriais, kurie užplombuoti kompetentingos institucijos, užtikrinant, kad produktai nebus iškrauti; įtartinų siuntų negalima išgabenti į kitą sandėlį.

46. Visas išlaidas, vykdant 37–45 punktuose nurodytas procedūras, įskaitant apžiūrą ir tikrinimus, padengia už siuntą atsakingas asmuo arba jo atstovas, atsižvelgiant į principus, įtvirtintus 1996 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 85/73/EEB 1 straipsnyje, ES valstybei neatlyginant.

47. VMVT pateikia Europos Komisijai šiuos sąrašus:

47.1. patvirtintų laisvųjų zonų, laisvųjų sandėlių ir muitinės sandėlių laikantis 41 punkto reikalavimų;

47.2. pagal 49–53 punktus patvirtintų tiekėjų laivams.

48. Jei nustatoma, kad sandėliai nebeatitinka reikalavimų, nurodytų 37–47 punktuose, tiek, kiek šie reikalavimai yra taikomi sandėliams, VMVT gali sustabdyti ar panaikinti jų patvirtinimą pagal 41.2 punkto nuostatas; VMVT turi informuoti Europos Komisiją ir ES valstybių kompetentingas institucijas apie sandėlio patvirtinimo sustabdymą ar panaikinimą; jei nustatomi tyčiniai pažeidimai arba rimtas aplaidumas po to, kai siunta buvo išvežta iš sandėlio, už siuntos pervežimą atsakingam asmeniui taikomos nuobaudos pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus.

49. Tiekėjai, tiesiogiai tiekiantys tarptautinėms jūrų transporto priemonėms produktus, nurodytus 41 punkte, įgulos ar keleivių maitinimui, turi atitikti 37–39, 41.1, 41.2–41.2.4, 42–44, 46 punktų nuostatas bei:

49.1. turi būti patvirtinti VMVT kaip tiekėjai laivams;

49.2. turi tiekti produktus, kurie negali būti perdirbti, nebent žaliavos atitiktų ES reikalavimus;

49.3. turi turėti uždaras patalpas, kurių įėjimas ir išėjimas yra kontroliuojami atsakingo asmens; jei tiekėjų laivams produktai laikomi sandėliuose, kurie yra laisvojoje zonoje, ši zona turi būti uždara ir kontroliuojama muitinės įstaigos;

49.4. įsipareigoja nerealizuoti produktų, neatitinkančių veterinarijos reikalavimų Lietuvos Respublikoje ir kurioje nors iš 3 priede išvardytų valstybių;

49.5. turi nedelsdami informuoti VMVT apie produktų siuntų atvežimą į sandėlį, nurodytą 49.3 punkte.

50. Tiekėjai laivams privalo:

50.1. produktų siuntas gabenti tiesiai į laivą arba į tam tikslui patvirtintą sandėlį paskirties uoste, užtikrinant, kad produktų siunta nebus išgabenta iš uosto zonos į kitą paskyrimo vietą;

50.2. iš sandėlio į paskirties uostą produktų siuntą gabenti kontroliuojant muitinės įstaigą pagal T1 procedūrą, patvirtintą Reglamente (EEB) Nr. 2913/92, su tiksliai surašytu veterinarijos sertifikatu;

50.3. iš anksto informuoti uosto, iš kurio produktų siunta yra išgabenama, PVP valstybinę veterinarijos gydytoją bei paskirties uosto kompetentingą instituciją apie produktų siuntos išvykimo laiką ir nurodyti paskirties vietą;

50.4. pateikti oficialų patvirtinimą, kad produktų siunta pasiekė paskirties vietą;

50.5. registruoti įvežamas ir išvežamas produktų siuntas ir saugoti šiuos duomenis mažiausiai trejus metus; registruoti, kokios siuntų dalys yra laikomos sandėliuose.

51. Laikantis teisės aktų reikalavimų, tiekėjai laivams negali tiekti laivams produktų, neatitinkančių ES reikalavimų, kitu tikslu nei laivų keleiviams ir įgulai vartoti už 3 priede nurodytų teritorijų pakrantės zonos.

52. Lietuvos Respublikos uosto, iš kurio produktai tiekėjams laivams yra tiekiami, PVP, ne vėliau kaip produktų išsiuntimo metu, ANIMO sistema turi informuoti paskirties šalies uosto kompetentingą veterinarijos įstaigą apie produkto paskirties vietą.

53. Jei tiekėjai laivams nesilaiko 49–52 punktų reikalavimų, VMVT turi panaikinti jų patvirtinimą, nurodytą 49.1 punkte, ir apie tai informuoti Europos Komisiją ir ES valstybių kompetentingas institucijas.

54. Produktų siuntoms, kurių muitinės prižiūrimas perdirbimas ar panaudojimas, kaip nurodyta Reglamente (EEB) Nr. 2913/92, yra kitas nei importas ar laisva prekyba, nebent jie skirti sunaikinti ar grąžinti, turi būti atlikti atitikties ir fizinis patikrinimai, siekiant nustatyti, ar jie atitinka importo reikalavimus.

55. VMVT leidžia reimportuoti ES kilmės produktų siuntas, kurias trečioji šalis grąžina, jei:

55.1. produktų siuntas lydi:

55.1.1. originalus veterinarijos sertifikatas arba kompetentingos institucijos, išrašiusios produktus lydinį veterinarijos sertifikatą, patvirtinta kopija, taip pat nurodomos grąžinimo priežastys ir garantijos, kad buvo užtikrintos produkto laikymo ir transportavimo sąlygos, bei patvirtinama, kad produktų būklė nebuvo pakeista,

55.1.2. jei vežama plombuotais konteneriais – vežėjo patvirtinimas, kad kontainerio turinys nebuvo pakeistas ar iškrautas;

55.2. produktams atliekami dokumentų ir atitikties patikrinimai ir 68–69 punktuose nurodytais atvejais, fizinis patikrinimas;

55.3. produktų siunta yra tiesiogiai grąžinama laikantis 26 punkto reikalavimų į ES valstybės kilmės įmonę, kurioje buvo išduotas veterinarijos sertifikatas ir, jei tai susiję su tranzitu per kitą ES valstybę, tą tranzitą visų ES valstybių, per kurias bus vežama siunta, vardu buvo leidęs ES valstybės, į kurią siunta pirmiausia yra atvežama, PVP valstybinis veterinarijos gydytojas.

56. VMVT turi leisti reimportuoti ES kilmės siuntą, kurią grąžina trečioji šalis, jei kompetentinga įstaiga, kuri išdavė veterinarijos sertifikatą, raštu sutinka priimti produktų siuntą ir užtikrinamos 55 punkto sąlygos.

57. Pagal 55–56 punktuose nurodytus reikalavimus produktų siunta turi būti išsiųsta laikantis sąlygų, užtikrinančių, kad produktų pervežimas iki kilmės įmonės 26 punkte nurodytomis sąlygomis sandariomis transporto priemonėmis, identifikuotomis ir užplombuotomis kompetentingos institucijos plombomis taip, kad atidarant plombos būtų sugadinamos.

58. PVP valstybinis veterinarijos gydytojas, leidžiantis gabenti 55–57 punkte nurodytą siuntą, turi informuoti kompetentingą paskirties instituciją ANIMO sistema.

59. Visas išlaidas už 55–58 punkte nurodytas procedūras, įskaitant apžiūrą ir tikrinimus, padengia už siuntą atsakingas asmuo arba jo atstovas, netaikant jokių kompensavimų iš ES valstybės, atsižvelgiant į principus, įtvirtintus 1996 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 85/73/EEB 1 straipsnyje.

60. Tvarka nėra taikoma produktams:

60.1. kurie yra keleivių asmeninis bagažas ir yra skirti asmeniniam vartojimui, jei produktų kiekis neviršija teisės aktų nustatyto kiekio ir produktai gabenami iš ES valstybės ar trečiosios šalies ar jos dalies, esančios patvirtintų šalių sąrašė patvirtintus pagal ES teisės aktus, ir iš kurios nėra draudžiama importuoti šių produktų;

60.2. siunčiamiems kaip maža siunta privatiems asmenims, jei produktai nėra importuojami prekybai ir jei jų kiekis neviršija teisės aktų nustatyto kiekio, ir produktai gabenami iš trečiosios šalies ar jos dalies, esančios pagal ES teisės aktus patvirtintų šalių sąrašė, ir iš kurios nėra draudžiama importuoti šių produktų;

60.3. esantiems tarptautiniame transporte ir skirtiems įgulos ir keleivių vartojimui, jei jie neįvežami į ES; jei tokie produktai ar virtuvės atliekos yra iškraunami, jie turi būti sunaikinti nustatyta tvarka; šių produktų nereikia sunaikinti, jei jie tiesiogiai perkraunami iš vienos tarptautinės transporto priemonės į kitą tame pačiame uoste ir yra prižiūrimi muitinės;

60.4. produktams, kurie buvo apdoroti karščiu hermetiškose talpyklose, pasiekiant Fo, lygų 3 ar didesnį, ir kurie gabenami ne didesniais nei teisės aktų nustatytais kiekiais:

60.4.1. yra keleivių asmeninis bagažas, skirtas jų asmeniniam vartojimui,

60.4.2. yra siunčiami kaip maža siunta privatiems asmenims, su sąlyga, kad jie nebus importuoti prekybai;

60.5. siunčiamiems kaip mėginiai rinkos tyrimui arba skirti parodoms, užtikrinant, kad jie nėra skirti prekybai, iš anksto gavus leidimą iš VMVT;

60.6. skirtiems specialiai analizei ar tyrimams, jei atlikus oficialų patikrinimą galima nustatyti, kad šie produktai nėra tiekiami žmonių maistui ir, pasibaigus parodai ar atlikus tyrimus, šie produktai, išskyrus kiekį, sunaudotą tyrimams, yra sunaikinami arba grąžinami VMVT nustatyta tvarka.

61. 60.5 ir 60.6 punktuose numatytu atveju VMVT turi užtikrinti, kad produktai nebūtų panaudoti kitais tikslais nei buvo deklaruota importo metu.

62. 60 punktas neturi daryti įtakos Galvijų, avių, ožkų ir kiaulių, šviežios mėsos bei mėsos produktų importo reikalavimų (Žin., 2003, Nr. [1-33](#); Nr. 4) taikymo.

63. Į Lietuvos Respubliką įvežtos produktų siuntos, kurios nebuvo pateiktos veterinariniam tikrinimui, kaip nurodyta 3–10 punktuose, turi būti sulaikomos, ir VMVT turi priimti sprendimą dėl siuntos sunaikinimo pagal 64.2 punktą arba grąžinimo pagal 64.1 punktą.

64. Jei atlikus veterinarinius patikrinimus, nurodytus šioje Tvarkoje, nustatoma, kad produktai neatitinka importo sąlygų, arba jei nustatomi dokumentų, atitikties ar fizinio patikrinimų neatitikimai, PVP atsakingas valstybinis veterinarijos gydytojas, pasitaręs su už siuntą atsakingu asmeniu arba jo atstovu, nusprendžia:

64.1. arba grąžinti produktų siuntą iš to pačio Lietuvos Respublikos PVP į paskirties vietą, suderinus su už siuntą atsakingu asmeniu, ta pačia transporto priemone per 60 dienų, jei tam netrukdo veterinarinio tikrinimo rezultatai ir sveikatos reikalavimai; tokiu atveju PVP valstybinis veterinarijos gydytojas turi:

64.1.1. perduoti šią informaciją, kaip nurodyta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2003 m. birželio 11 d. įsakyme Nr. B1-525 „Dėl Privalomos informacijos apie gyvūnus ir gyvūninius produktus iš trečiųjų šalių, įvežamus į Lietuvos Respubliką, ir privalomos informacijos apie gyvūnų ir gyvūninių produktų siuntų grąžinimą iš pasienio veterinarijos postų sąrašų patvirtinimo“ (Žin., 2003, Nr. [98-4426](#)),

64.1.2. pažymėti veterinarijos sertifikatus ar kitus veterinarinius dokumentus, lydinčius siuntą, nustatyta tvarka taip, kad neleistų produktų siuntų nebūtų galima įvežti per kitą PVP;

64.2. arba, jei produktų siuntos grąžinti negalima arba praėjo daugiau kaip 60 dienų, nurodytų 64.1 punkte, arba už siuntą atsakingas asmuo nedelsdamas pateikia raštišką sutikimą, produktus sunaikinti nustatytoje vietoje, esančioje arčiausiai PVP, kaip nurodyta Gyvūninių atliekų tvarkymo, perdirbimo ir tiekimo į rinką taisyklėse (Žin., 2003, Nr. [9-330](#)); produktų siunta iki sunaikinimo ar kitų veiksmų turi būti saugoma kontroliuojant valstybiniam veterinarijos gydytojui; saugojimo išlaidas apmoka už siuntą atsakingas asmuo;

64.3. jeigu atlikus veterinarinius patikrinimus, nurodytus 63, 64.1, 64.2 punktuose, nustatomi rimti ir pakartotiniai ES veterinarijos teisės aktų pažeidimai, taikomos 73–74 punktų nuostatos.

65. 64.1 punktas netaikomas, jei nesant pavojaus žmonių ir gyvūnų sveikatai, VMVT leido įvežti produktus tikslais, nurodytais Gyvūninių atliekų tvarkymo, perdirbimo ir tiekimo į rinką taisyklėse (Žin., 2003, Nr. [9-330](#)).

66. Už siuntą atsakingas asmuo arba jo atstovas turi apmokėti išlaidas, susijusias su produktų siuntos grąžinimu, sunaikinimu ar kitu panaudojimu; jei nustatoma pažeidimas dėl rimto neatsargumo arba tyčinis pažeidimas, už siuntą atsakingas asmuo atsako teisės aktų nustatyta tvarka.

67. Šviežioms žuvims, iš karto iškrautoms į krantą iš žvejybinio laivo, plaukiojančio su trečiosios šalies vėliava, vadovaujantis 1994 m. gegužės 6 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1093/94, nustatančiu taisyklės, pagal kurias trečiųjų šalių žvejybiniai laivai gali iškrauti ir parduoti savo laimikį ES valstybių uostuose, ir paruoštiems importuoti į Lietuvos Respubliką ar kurią nors iš 3 priede išvardytų teritorijų, turi būti atliktas veterinarinis tikrinimas, nustatytas žuvims, iš karto iškraunamoms į krantą iš žvejybinių laivų, plaukiojančių su ES valstybės vėliava. VMVT turi atlikti Tvarkoje nurodytus atšaldytų ir sušaldytų tunų patikrinimus, jeigu tunams nebuvo pašalintos galvos

ir viduriai ir jeigu jie buvo tiesiai iškrauti iš laivo, priklausančio bendroms įmonėms, registruotoms pagal atitinkamas ES nuostatas, su sąlyga, kad:

67.1. tokius patikrinimus atlieka PVP, kuris yra arčiausiai paskirties įmonės, kuri yra patvirtinta produktų apdorojimui, valstybinis veterinarijos gydytojas;

67.2. paskirties įmonė, kuri yra patvirtinta produktų apdorojimui, yra ne toliau kaip už 75 km nuo PVP;

67.3. nuo iškrovimo vietos iki paskirties įmonės vietos produktai yra gabenami muitinei prižiūrint, laikantis 26 punkte nustatytos tvarkos.

68. PVP valstybinis veterinarijos gydytojas, jei kyla įtarimų dėl produkto atitikties ar paskirties, atitikties gyvūnų sveikatos ar tinkamumo žmonių maistui reikalavimams, atlieka veterinarinį tikrinimą, kad patvirtintų ar atmestų įtarimą dėl:

68.1. produkto atitikties ar tikrosios paskirties;

68.2. produkto atitikties garantijoms, nustatytoms teisės aktuose atitinkamam produktui;

68.3. produkto atitikties ES teisės aktuose nustatytoms gyvūnų ar visuomenės sveikatos garantijoms.

69. Produktų siunta turi būti prižiūrima PVP valstybinio veterinarijos gydytojo, kol gaunami tikrinimų rezultatai; jei įtarimas patvirtinamas, tos pačios kilmės produktų patikrinimai turi būti suintensyvinami vadovaujantis 64.3 punktu.

VII. APSAUGOS PRIEMONĖS

70. Jeigu trečiosios šalies teritorijoje nustatomos ar išplinta užkrečiamosios ligos, nurodytos 1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvoje 82/894/EEB *dėl pranešimo apie gyvūnų ligas Bendrijoje*, zoonozė arba kitokia liga, kitoks reiškinyss ar aplinkybė, galinti sukelti grėsmę gyvūnų ar visuomenės sveikatai, arba jeigu kuri nors gyvūnų ar visuomenės sveikatos priežastis tam duoda pagrindą, pirmiausia pagal tos šalies veterinarijos specialistų pateiktas išvadas ir PVP atliktų patikrinimų rezultatus Europos Komisija, veikdama savo iniciatyva ar VMVT ar ES valstybės prašymu, priklausomai nuo situacijos svarbos turi nedelsdama imtis vienos iš šių priemonių:

70.1. sustabdyti importą iš minėtos trečiosios šalies ar jos dalies ir, kur taikoma, iš trečiosios tranzito šalies;

70.2. nustatyti specialias sąlygas dėl produktų atvežimo iš minėtos trečiosios šalies ar jos dalies;

70.3. išanalizavus padėtį, – nustatyti reikalavimus dėl atitinkamų patikrinimų, apimant pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai paiešką, ir priklausomai nuo patikrinimų rezultatų padidinti fizinių patikrinimų dažnumą.

71. Jei nors vienas iš Tvarkeje numatytų patikrinimų rodo, kad tikėtina, jog produktų siunta yra pavojinga gyvūnų ar žmonių sveikatai, VMVT turi nedelsdama imtis tokių priemonių:

71.1. minėtą produktų siuntą sulaikyti ir sunaikinti;

71.2. vadovaudamasi Komisijos sprendimu 92/438/EEB, nedelsdama pranešti kitiems PVP ir Europos Komisijai apie nustatytus faktus bei apie produktų kilmės vietą.

72. Kai VMVT oficialiai praneša Europos Komisijai apie būtinybę imtis apsaugos priemonių, ir Europos Komisija netaikė 70–71 punktų nuostatų arba nepranešė Maisto saugos ir veterinarijos nuolatiniam komitetui, VMVT gali imtis vidinių apsaugos priemonių dėl produktų įvežimo. Jeigu VMVT imasi vidinių apsaugos priemonių dėl trečiosios šalies ar trečiojoje šalyje esančios įmonės, apie tai Maisto saugos ir veterinarijos nuolatiniame komitete ji turi pranešti ES valstybėms ir Europos Komisijai.

73. Jei atliekant veterinarinį tikrinimą nustatoma, kad ES veterinarijos teisės aktai yra grubiai ar pakartotinai pažeidžiami, VMVT turi imtis šių priemonių dėl tokių produktų siuntų:

73.1. informuoti Europos Komisiją apie produktų siuntą;

73.2. nurodyti PVP atlikti griežtesnius tos pačios kilmės produktų tikrinimus;

73.2.1. dešimt iš tos pačios kilmės vietos vežamų siuntų turi būti sulaikyta, sumokami mokesčiai už veterinarinį tikrinimą, PVP atliekamas fizinis patikrinimas, imami mėginiai laboratoriniams tyrimams, kaip nurodyta 1 priede,

73.2.2. jei atlikus papildomus tikrinimus nustatoma, kad produktų siunta neatitinka veterinarijos reikalavimų, produktų siunta turi būti grąžinama ar sunaikinama pagal 61.1 ir 61.2 punktus;

73.3. VMVT turi informuoti Europos Komisiją apie papildomų tyrimų rezultatus.

74. Jei tikrinimų metu nustatoma, kad viršyti kenksmingų likučių kiekiai, taikomas 73.2.1 punktas.

75. Jei atlikdama tikrinimus produktų prekybos vietose VMVT nustato, kad ES valstybės PVP, muitinės sandėlyje, laisvojoje zonoje ar laisvajame sandėlyje nesilaikoma 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvos 97/78/EB, ji turi nedelsdama apie tai pranešti tos šalies kompetentingai institucijai, kuri turi imtis būtinų priemonių ir informuoti VMVT apie atliktus patikrinimus, priimtus sprendimus ir tų sprendimų priežastis; jei VMVT mano, kad tos priemonės yra nepakankamos, ji kartu su ES valstybės kompetentinga institucija turi nustatyti galimus situacijų pagerinimo būdus; pasikartojus pažeidimams, VMVT turi informuoti Europos Komisiją ir ES valstybes.

Gyvūninių produktų, įvežamų
į Lietuvos Respubliką,
veterinarinio tikrinimo tvarkos
1 priedas

PRODUKTŲ FIZINIS PATIKRINIMAS

1. Produktų fizinio patikrinimo tikslas – užtikrinti, kad produktai atitinka veterinarijos sertifikate ar kitame dokumente nurodytą paskirtį. Turi būti patikrinta, ar transportavimo metu nebuvo pažeista produktų būklė ir pakuotė.

2. Fizinį patikrinimą sudaro:

2.1. sensorinė apžiūra: kvapo, spalvos, konsistencijos, skonio;

2.2. paprastieji fiziniai ir cheminiai tyrimai: pjaustymas, atšildymas, virimas;

2.3. laboratoriniai tyrimai: kenksmingų likučių, ligų sukėlėjų, teršalų ir produkto atitikties.

3. Neatsižvelgiant į produktų tipą, turi būti:

3.1. tikrinama transporto priemonė ir produktų siuntos gabenimo sąlygos, siekiant nustatyti, ar nebuvo pažeistas temperatūros režimas;

3.2. tikrinama siuntos svoris ir palyginamas su veterinarijos sertifikate ar kitame veterinarijos dokumente nurodytu svoriu, jei reikia, pasveriami visi produktų siunta;

3.3. tikrinama, ar pakuotė ir ženklavimas (spaudai, etiketės) atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimus;

3.4. tikrinama, ar gabenamų produktų temperatūra atitinka teisės aktų reikalavimus.

4. Prieš pradėdant sensorinę apžiūrą ir fizinius, cheminius bei laboratorinius tyrimus turi būti apžiūrėtos visos pakuotės arba – birių produktų siuntų atveju – mėginiai. Turi būti atlikti visų mėginių, paimtų iš visos siuntos, kuri iš dalies gali būti iškrauta (kai siekiama patikrinti visas siuntos dalis), tyrimai. Tyrimas turi apimti 1% siuntos vienetų ar pakuočių, imant ne mažiau kaip du ir ne daugiau kaip dešimt siuntos vienetų (pakuočių). Tačiau priklausomai nuo produktų ir aplinkybių VMVT gali atlikti dažnesnius tyrimus. Birių produktų siuntų atvejais iš įvairių siuntos dalių turi būti paimti ne mažiau kaip penki mėginiai.

5. Jei atliekami atsitiktiniai laboratoriniai tyrimai, kurių rezultatai iš karto negali būti žinomi, ir jei nėra pavojaus žmonių ar gyvūnų sveikatai, siuntą galima leisti įvežti.

6. Jei laboratoriniai tyrimai atliekami esant įtarimui dėl kokybės, ligų ar kitų priežasčių ar esant ankstesnių tyrimų nepatenkinamiems rezultatams, siuntos gali būti neleista įvežti, kol negaunami patenkinami tyrimų rezultatai.

7. Transporto priemonė turi būti iškraunama visa šiais atvejais:

7.1. transporto priemonė pakrauta taip, kad negalima prieiti prie visos siuntos, net iš dalies ją iškrovus;

7.2. anksčiau atliktų mėginių tyrimų rezultatai buvo nepatenkinami;

7.3. ankstesnė siunta neatitiko teisės aktais nustatytų reikalavimų;

7.4. PVP veterinarijos gydytojų kyla įtarimas dėl siuntos atitikimo Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimams.

8. Atlikus fizinį patikrinimą, PVP veterinarijos gydytojas turi pažymėti atidarytas pakuotes ar užplombuoti kontenerius Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka, plombos numerį įrašyti į veterinarinio patikrinimo sertifikatą, kuris išduodamas PVP.

Gyvūninių produktų, įvežamų
į Lietuvos Respubliką,
veterinarinio tikrinimo tvarkos
2 priedas

BENDRIEJI REIKALAVIMAI PASIENIO VETERINARIJOS POSTŲ PATVIRTINIMUI

1. Siekiant, kad PVP būtų ES patvirtintas, PVP turi turėti:
 - 1.1. personalą, kuris patikrintų produktus lydinčius dokumentus (visuomenės sveikatos ir gyvūnų sveikatos sertifikatus ar bet kuriuos kitus ES teisės aktuose nustatytus dokumentus);
 - 1.2. pakankamai veterinarijos gydytojų ir kitų darbuotojų (priklausomai nuo PVP patikrinamų produktų siuntų skaičiaus), kurie būtų specialiai apmokyti atlikti produktų patikrinimus, kad produktai sutinka su lydinčiais dokumentais ir sisteminius kiekvienos produktų siuntos fizinius patikrinimus;
 - 1.3. pakankamai darbuotojų, kurie galėtų paimti ir paruošti produktų siuntų mėginius PVP;
 - 1.4. pakankamai patalpų darbuotojams, atsakingiems už veterinarinį tikrinimą;
 - 1.5. atitinkamas higieniškai įrengtas patalpas ir įrangą mėginiams paimti, juos paruošti ir ištirti pagal Tvarkos ir kitų teisės aktų reikalavimus;
 - 1.6. specializuotą laboratoriją, galinčią atlikti PVP paimtų mėginių tyrimus;
 - 1.7. patalpas ir šaltuosius sandėlius siuntų dalims, paimtoms tyrimams, ir produktams, kurių PVP valstybinis veterinarijos gydytojas neleido išleisti laisvai prekybai, sandėliuoti;
 - 1.8. atitinkamą įrangą greitam informacijos apsikeitimui, ypač su kitais PVP (kompiuterizuota ANIMO sistema);
 - 1.9. sąrašą specializuotų įmonių, kuriose būtų galima teisės aktų nustatyta tvarka sunaikinti produktus.
 2. Detalesni reikalavimai PVP patvirtinimui yra išdėstyti Reikalavimuose pasienio veterinarijos postų patvirtinimui (Žin., 2003, Nr. [57-2569](#)).
-

Gyvūninių produktų, įvežamų
į Lietuvos Respubliką,
veterinarinio tikrinimo tvarkos
3 priedas

EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBĖS

1. Belgijos Karalystė.
 2. Danijos Karalystė, išskyrus Farerų salas ir Grenlandiją.
 3. Vokietijos Federalinė Respublika.
 4. Ispanijos Karalystė, išskyrus Ceutą ir Melilą.
 5. Graikijos Respublika.
 6. Prancūzijos Respublika.
 7. Airijos Respublika.
 8. Italijos Respublika.
 9. Didžioji Liuksemburgo Kunigaikštystė.
 10. Nyderlandų Karalystės teritorija Europoje.
 11. Portugalijos Respublika.
 12. Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinė Karalystė.
 13. Austrijos Respublika.
 14. Suomijos Respublika.
 15. Švedijos Respublika.
 16. Kipro Respublika.
 17. Čekijos Respublika.
 18. Estijos Respublika.
 19. Vengrijos Respublika.
 20. Latvijos Respublika.
 21. Lietuvos Respublika.
 22. Maltos Respublika.
 23. Lenkijos Respublika.
 24. Slovakijos Respublika.
 25. Slovėnijos Respublika.
-